

ОПУБЛИКОВАТЬ СТАТЬЮ

в изданиях НИЦ "Социосфера"

[ПОДРОБНЕЕ](#)

СОЦИОСФЕРА

- Российский научный журнал
- ISSN 2078-7081
- РИНЦ
- Публикуются статьи по социально-гуманитарным наукам

[ПОДРОБНЕЕ](#)

PARADIGMATA POZNÁNÍ

- Чешский научный журнал
- ISSN 2336-2642
- Публикуются статьи по социально-гуманитарным, техническим и естественно-научным дисциплинам

[ПОДРОБНЕЕ](#)

СБОРНИКИ КОНФЕРЕНЦИЙ

- Широкий спектр тем международных конференций
- Издание сборника в Праге
- Публикуются материалы по информатике, истории, культурологии, медицине, педагогике, политологии, праву, психологии, религиоведению, социологии, технике, филологии, философии, экологии, экономике

V. INFORMATION AND COMMUNICATION SPACE AND MEDIA CULTURE

МЕДИАМАРКАЗЛАРНИНГ ТАШКИЛИЙ-ИНСТИТУЦИОНАЛ ТИЗИМЛАРИ

Р. А. Арзиев

*Ажиниёз номидаги Нукус давлат педагогика
институти таянч докторанти,
Нукус ш.,
Қорақалпогистон Республикаси, Ўзбекистон*

Summary. The article philosophically analyzes the institutional characteristics and social functions of modern media centers. That is, the opinions of experts and scientists who have specially researched the non-national and non-democratic views spread in the media centers today have been analyzed. Organizational-institutional systems of media centers are divided into traditional and modern types and analyzed. Also, the role of these media centers in the formation of socio-democratic values achieved by our society today is shown.

Keywords: media; media centers; media space; mass media; traditional media; information; communication; technology; function; interconnections.

Медиамарказлар ижтимоий ҳаётнинг таркибий қисми, ҳар бир соҳа, социодемократик тамойилларга мувофиқ, ўз фаолияти, иш режалари ва уларнинг бажарилишлари бўйича ахолига, жамиятга ахборотлар бериб боради. Бундай замонавий ахборот марказлари деярли барча давлат муассасалари, вазирликлар қошида ташкил этилган. Демак, медиамарказлар, ўзининг социодемократик характеристига мувофиқ, ташкилий-институционал тизимларига эга, уларни билиш нафақат биз, шунингдек, келгуси илмий-назарий тадқиқотлар учун ҳам мухимдир. Медиамарказларнинг ташкилий-институционал тизимларига мувофиқ, анъанавий ва замонавий турларга ажратиш мумкин. Анъанавий турларига:

- газета (жамоа ёки гурӯҳ деворий газетаси, меҳнат жамоаси газетаси, қишлоқ ёки аул газетаси, туман газетаси, шаҳар газетаси, вилоят газетаси, расмий газета, мустақил газета, нодавлат газетаси, халқаро газета);
- журнал (оғзаки журнал, радиотележурнал, муассаса журнали, ахборотномалар, тўплам журнал, соҳалар журналлари, бюллетенлар);
- нашриёт (давлат нашриёти, хусусий нашриёт, идора нашриёти, ижодий уюшмалар нашриёти);
- радио (маҳаллий радио, республика радиоси, муассаса радиоси);
- телевидение (давлат телевидениеси, меҳнат жамоаси телевидениеси, мустақил теледастурлар, уй телекинотеатрлари);
- уй ва ишхона телефонлари (стационар телефонлар, қўлбола телефонлар, хизмат рация телефонлари);

- кинотеатр (стационар кинотеатрлар, сайдер кинотеатрлар, уй кинотеатрлари, давлат киноустановкалари);
- оммавий кутубхона (давлат кутубхоналари, вилоят кутубхоналари, шаҳар кутубхонлари, туман куктубхоналари, қишлоқ ёки аул кутубхоналари, муассаса ёки ихтисослаштирилган кутубхона, хусусий кутубхона);
- китоб ва даврий нашрлар сотиладиган дўконлар (стационар китоб дўконлари, киоскалар, кўчма лавкалар);
- почта (давлат почтаси, халқаро почта, авиапочта, темир йўл почтаси, куръекр хизмати);
- билим уйлари (халқ университетлари, китобсеварлар клублари ва жамиятлари, маърузахоналар, қизиқувчилар тўгараклари, изтопарлар клуби, ҳаваскорларнинг илмий жамиятлари);
- радиотеле устаҳоналар (ҳаваскорлик илмий – техник тўгараклари, ёш комонавтлар, авиасозлар, компьютерчилар ва роботсеверлар клублари);
- бадиий ижодий уюшмалар (журналистлар уюшмалари, ёзувчилар уюшмалари, ёш қаламкашлар тўгараклари, ёш бадиий танқидчилар клуби) ва бошқалар киради. Улар асосан Республикаизда XX асрда шаклланган ва оммалашган. Кўриниб турибдики, медиамарказларнинг анъанавий турлари жуда кенг, кўпгина социумларда улар ҳанузгача устувор ўринни эгаллайди. Бизда ҳам улардан воз кечилган эмас, улар ижтимоий борлиғимизнинг таркибий қисмидир. Бугун жамиятимиз эришган социодемократик қадриятларнинг шакланишида ушбу медиамарказлар муҳим рол ўйнаган. Замонавий медиамарказларнинг юзага келиши ҳам улар билан боғлиқ бўлиб, институционал ва функционал жиҳатдан уларни давом эттиради. Биз уларнинг бугунги фаолиятидан, кўрсатаётган социодемократик хизматларидан мутлақ воз кечолмаймиз, улар тадқиқотимизнинг муҳим объектлариdir.

Анъанавий медиамарказлар турлари ва тизимларининг ташкилий тузулиши советлар давридаги тартибларга мувофиқ эди. Агар давлат кутубхоналари, нашриётлар, почта хизматлари расмий ташкилотларга, аввалио давлатга қарашли бўлса, ҳаваскорлик уюшмалари ва тўгаракларини аҳолининг, кишиларнинг ўzlари ташкил қилишган. Бироқ бу тизимлар ҳам коммунистик идеология назорати остида эди, уларда ғайрикоммунистик фикрлар, ғоялар ва сўзларни айтиш тақиқланган. Бадиий эстетик ва илмий – техник ижодга, эркинликка рухсат бор эди, аммо уларнинг ҳам коммунистик ахлоқ нормаларига мувофиқ фаолият олиб бориши шарт эди. Социалистик демократия коммунистик идеология доирасидаги демократия эди. Унда буржуазия, чет элликлар, империалистлар риоя этадиган, мақтайдиган нормалар, қадриятлар синфий манфаатларимизга мувофиқ келмайди, иложи борича барча тарғибот ва ташвиқот ишларимиз социалистик демократия талабларига мувофиқ бўлсин, деган ақида устувор эди.

Буржуа демократиясида ҳам умуминсоний манфаатларга мувофиқ келадиган нормалар, ғоялар ва фикрлар борлиги хаёлга келмасди.

Юқоридаги тизимларни мутлақ нотўғри, заараркунанда ва ҳеч қандай позитив аҳамияти йўқ нарсалар сифатида нигилистча рад этмаслик керак. Улар этномаданий ҳаётимизнинг таркибий қисмлари бўлган. Уларнинг фолияти, аҳамияти ва тузилишини объектив баҳолаш зарур. Тарих фанлари докторлари, профессорлар О. Қосимова ва Э. Охунжанов, тадқиқотчилар Т. Эрназаров, С. Шадмонова ва Н. Абдуазизоваларнинг асарлари, мақолалари кўрсатадики, ўлкамизда чоп этилган илк газета ва журналлар, яъни “Туркистон вилоятининг газети” (1870), “Туркистанские ведомости” (1870), “Самарқанд” (1913), “Оина” (журнал, 1913), “Нашириёти Беҳбудий” (нашриёт, 1913), “Хуррият” (1917) институционал нуқтаи назаридан расмий ва норасмий нашрлар бўлган. “Туркистанские ведомости” ва унинг ўзбекча тилдаги иловаси “Туркистон вилоятининг газети” генерал губернаторнинг маҳсус нашри эди. Унда аввало расмий хабарлар, оқ пошшонинг қабул қилган қарорлари, маҳаллий аҳолига тааллуқли кўрсатмалари ҳамда илм, фан, саноат, ишлаб чиқариш, аниқса пахтачилик ва маданий ҳаётга оид хабарлар, мақолалар бериб борилган. Газета ўзбек, қозоқ ва қирғиз тилларида ойига 2–4 марта чоп этилган. Газета генерал губернатор рухсати билан нашр қилинган. Уларга маҳаллий аҳоли вакили Шоҳимардан Иброҳимов ва Муҳаммадҳасан Чанишев, кейинчалик Н. П. Остроумов мухаррирлик қилишган. Газета Геъсинфорс, Қозон, Қоғор, Бахчасарой, Москва, Омск ва Петербургга тарқатилган. Газета 1916 йилгача чиқкан. Қолган “Самарқанд” ва “Хуррият” газеталари, “Оина” журнали эса жадидчиларнинг, айниқса М. Беҳбудийнинг ташаббуси билан нашр этилган [1]. Чоп этилган асарлар (масалан, Беҳбудийнинг “Падаркуш” пьесаси) ва мақолалар аҳолини дунёда бўлаётган ўзгаришлардан, илий техник янгиликлар ва бозор иқтисодиётига хос бўлган савдо – сотиқ ишларидан хабардор қилиб борган. Уларга бўлган қизиқиш зиёлилар ичida шунчалик кучли бўлганки, нашрнинг келгуси сонини қўлга олишга иштиёқмандлар тонгда бориб киоскаларга навбат олишган. Ижтимоий-сиёсий, социодемократик характердаги материаллар кам берилган, бироқ улар, генерал губернатор назоратида бўлса-да, маҳаллий аҳолининг эркинлик, миллий давлат қуриш, истиқлол ҳақидаги тасаввурларини шакллантирмай қолмаган. Жадидлар А. Қодирий, М. Беҳбудий, Мунаввар қори Абдурашидхонов, Фитратларнинг янги мактаблар очиш, маърифат ва таълим борасида илгари сурган ғоялари, айниқса миллатни уйғотишга, ўзини англашга, тарихини билишга даъватлари социодемократик қарашлар эди. Мустамлакачиликнинг асл моҳияти ўлқани Чор Россиясига қарам қилиш, унинг табиий бойликларини ўзлаштириш бўлганини жадидлар очиқ айттолмаган, бироқ улар асарларида миллатни уйғотишга қаратилган даъватлар, илмий маърифатга чорлашлар моҳиятан миллий-маданий ва социодемократик тараққиётга ундаш эди.

Мутахассисларнинг келтиришича, “Туркистон вилояти газети” маҳаллий аҳолининг маърифатга, илмий – техник ижодга ва мустақил

фикрлашга ундаш мақсадида газета нархини арzon ва унда мақоласи нашр этилган муаллифларга катта гонорарлар тўлаган. Масалан, газета нархи 5 тийин бўлган ҳолда, маҳаллий аҳолидан чиққан муаллифга ҳар бир ҳарф учун 1 тийин гонарар тўланган. “Агар мақола 300 сўз бўлса, муаллиф 3 сўм миқдорида гонорар олган. Уша даврларда бу муносиб пул эди!” [2]. Бу ўринда гап социодемократик фикрлашга маҳаллий аҳолини ўргатиш, унда мустакил фикр, сўз эркинлигини, ижод қилиш кўникумларини моддий во-ситалар билан қўллаб-қувватлаш устида кетмоқда. Бугун ўша даврларга тош отаётган “мутахассислар” нафақат юқоридаги гонорарни, замонавий матбуотнинг ўлкада шаклланишида расмий нашрлар етакчи ўринни эгал-лаганини эсга олса, воқеликка объектив ёндашган бўларди. Жадидчилар, нодавлат нашрларининг юзага келиши мана шу расмий нашрлар заминида, улар таъсирида пайдо бўлганини унумаслигимиз керак. Минг афсуски, жадидлар ва нодавлат нашрлар ўз муаллифларига меҳнат ҳақи, гонорар тўлагани ҳақида ҳеч қандай манба йўқ. Ушбу анъана то ҳанузгача миллий ахборот тизимларида, газета журналларимизда сақланиб қолмоқда, ваҳоланки, советлар даврида муаллифнинг ҳар бир чиқиши, ҳатто “Билимлар уйи”да, халқ университетларида маъruzalар ўқиши, вилоятларга бориб чиқишлиар қилиши ишга, меҳнатга ҳақ тўлаш тарзида баҳоланганд. Бизнинг нашриётчиларимиз эса, бозор иқтисодиётига ўтиш байроғи остида, муаллифларга ҳақ, гонорар тўлашни унтишди, натижада зиёлининг интеллектуал изланишлари ва меҳнати қадрланмай қолди. Амалдорлар, айниқса вазирлар, уларнинг ёрдамчилари, департаментлар раҳбарларининг биринчи шахс ўқийдиган газеталарда тинмай чиқишлиар уюштириши ғоят ҳайрат, таажжуб уйғотади. Сийقا, ижтимоий фикрга деярли ҳеч нима қўшмайдиган, баённома тарзидаги мақолалар медиамарказларнинг объективлик, ҳозиржавоблик ва долзарблиқ принципларида мувофиқ келмайди, бу эса ўқувчини нашрдан узоқлаштиради. Ҳозирги ёшларда замонавий билимларга, айниқса ижтимоий-сиёсий таълимотларга қизиқишнинг пастлиги ва “кўча демокартияси”га мойиллигининг боисини мана, қаердан излаш зарур.

Бозор иқтисодиёти медиамарказларнинг юқори профессионализмда янгилик излаши, янгиликни тарғиб этиши билан боғлиқ функцияларини унтишга асос бўла олмайди.

Библиографик рўйхат

1. Қосимова О. Кутубхонашунослик. – Тошкент: “Ўқитувчи”, 1976; Охунжанов Э. История письменности и книгоиздательства в Средней Азии. – Тошкент: “Фан”, 1989; Эрназаров Т. Ўзбек журналистикаси. – Тошкент: “Шарқ”, 2003; Шадмонова С. Туркестон тарихи матбуот кўзгусида. – Тошкент: “Yangi nashr”, 2004.
2. Тожимаматова М. “Ўзбекистон Миллий кутубхонасининг қўлёзма ва китоб мероси” номли китоб альбом тайёрланмоқда” // “Маданият”, 2021, 17 июль.

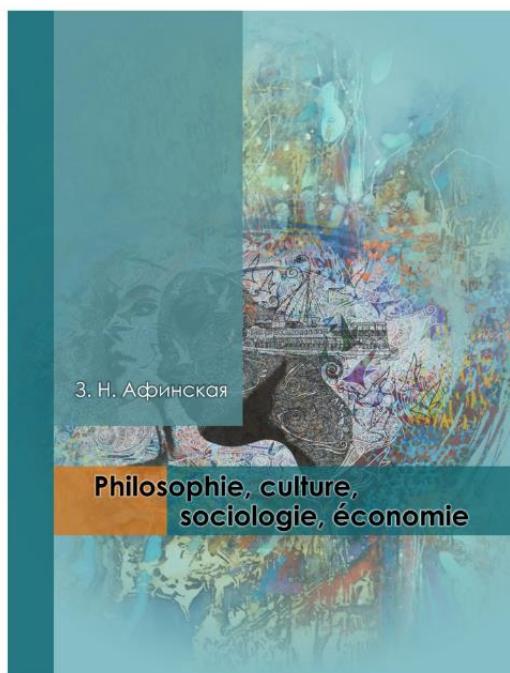

СРОЧНОЕ ИЗДАНИЕ МОНОГРАФИЙ И ДРУГИХ КНИГ

*Два места издания Чехия или Россия.
В выходных данных издания
будет значиться
Прага: Vědecko vydavatelské
centrum "Sociosféra-CZ"
или
Пенза: Научно-издательский
центр "Социосфера"*

РАССЧИТАТЬ СТОИМОСТЬ

- Корректура текста
- Изготовление оригинал-макета
- Дизайн обложки
- Присвоение ISBN

У НАС ДЕШЕВЛЕ

- Печать тиража в типографии
- Обязательная рассылка
- Отсылка тиража автору